

20.06.2012

Parczew, dnia 09.06.2017 r.

PINB.7355/C/10/2013

DECYZJA

Na podstawie art. 151 § 1 pkt 1 oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (jednolity tekst Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późniejszymi zmianami), w związku ze wznowionym postępowaniem w sprawie zakończonej decyzją Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Parczewie z dnia 17.08.2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012, zatwierdzającą projekt budowlany zamienny i udzielającą pozwolenia na wznowienie robót budowlanych polegających na budowie inwestycji: biogazownia o mocy 1,2 MW, zlokalizowanej na działkach nr 409 i 410 położonych w m. Koczergi, gm. Parczew, realizowanej przez DMG sp. z o. o., Wierzbówka 38, 21-200 Parczew, na wniosek Stowarzyszenia „Nad Piwonią”, po ponownym rozpatrzeniu sprawy z uwagi na uchylene przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 29 listopada 2016 r. o sygn. akt SA/Lu 946/16 decyzji tut. organu z dnia 22 lutego 2016 r. znak: PINB.7355/C/10/2013 kończącej sprawę,

odmawiam

uchylenia decyzji tut. organu z dnia 17.08.2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012 zatwierdzającej projekt budowlany zamienny i udzielającej pozwolenia na wznowienie robót budowlanych polegających na budowie inwestycji: biogazownia o mocy 1,2 MW, zlokalizowanej na działkach nr 409 i 410 położonych w m. Koczergi, gm. Parczew, realizowanej przez DMG sp. z o. o., Wierzbówka 38, 21-200 Parczew.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 22 maja 2013 r. Stowarzyszenie „Nad Piwonią” w imieniu którego działa Zarząd w osobach: Barbary Bloch, Zofii Zakrzewskiej, Anny Dąbrowskiej zażądało wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Parczewie z dnia 17.08.2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012 w przedmiocie zatwierdzenia projektu budowlanego zamiennego i udzielenia pozwolenia na wznowienie robót budowlanych polegających na budowie inwestycji: „biogazownia” szczegółowo opisanej w sentencji w/w decyzji. Wnioskodawca w powyższym wniosku wskazał jako przesłankę wznowienia postępowania art. 145 § 1 pkt 4 i 5 Kpa, podnosząc, że z uwagi na niedopuszczenie Stowarzyszenia jako strony do udziału w postępowaniu w sprawie zakończonej w/w decyzją z dnia 17.08.2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012, uniemożliwiono Stowarzyszeniu korzystanie z przysługujących tej organizacji praw w tym możliwości zaskarżenia wydawanych rozstrzygnięć w sprawie. Dodatkowo wnioskodawcy wskazali w złożonym piśmie, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2013 r. sygn. akt II SA/Lu 1062/12 w sprawie skargi Stowarzyszenia „Nad Piwonią” na postanowienie Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Lublinie z dnia 11 października 2012 r. w przedmiocie odmowy dopuszczenia organizacji społecznej do udziału w postępowaniu w sprawie o wydanie decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu pozwolenia na wznowienie robót budowlanych, uchylił zaskarżone postanowienie oraz postanowienie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Parczewie z dnia 28 sierpnia 2012 r. w tym samym przedmiocie. W złożonym wniosku zaznaczono, że rozstrzygnięcie sprawy poprzez wydanie w/w decyzji z dnia 17.08.2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012 zapadło przed wyczerpaniem środków zaskarżenia

postanowienia o odmowie dopuszczenia tej organizacji do udziału w postępowaniu, co zdaniem wnioskodawców stanowi o wadliwości prowadzonego postępowania.

Nadmienić należy, że uwzględniając stanowisko Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie zawarte w wyroku z dnia 23 kwietnia 2013 r. sygn. akt II SA/Lu 1062/12, tut. organ uznał przesłanki związane ze statutowi celami działalności tej organizacji wraz z istnieniem interesu społecznego w rozpatrywanym żądaniu dopuszczenia Stowarzyszenia do udziału w postępowaniu na prawach strony i postanowieniem z dnia 07.08.2015 r. znak: PINB.7355/P/2/2012, na podstawie art. 31 § 2 Kpa, dopuścił Stowarzyszenie „Nad Piwonią” do udziału w postępowaniu na prawach strony w sprawie dotyczącej wydania decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego zamiennego i udzielenia pozwolenia na wznowienie robót budowlanych polegających na budowie przedmiotowej „biogazowni”.

Ponadto w przedmiotowym wniosku o wznowienie postępowania, Stowarzyszenie wskazało, iż o wadliwości postępowania Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Parczewie dowiedziało się z chwilą ogłoszenia w/w wyroku WSA w Lublinie tj. dnia 23 kwietnia 2013 r.

Analiza treści wniosku wykazała, że przedmiotowy wniosek o wznowienie postępowania wniesiono w terminie przewidzianym art. 148 § 1 Kpa, w myśl którego podanie o wznowienie postępowania wnosi się do organu administracji publicznej, który wydał w sprawie decyzję w pierwszej instancji, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania.

Uwzględniając powyższe okoliczności tut. organ postanowieniem z dnia 11.06.2013 r. postanowił wznówić postępowanie w sprawie zakończonej decyzją Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Parczewie z dnia 17.08.2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012, zatwierdzającą projekt budowlany zamienny i udzielającą pozwolenia na wznowienie robót budowlanych polegających na budowie inwestycji: biogazownia o mocy 1,2 MW, zlokalizowanej na działkach nr 409 i 410 położonych w m. Koczergi, gm. Parczew, realizowanej przez DMG sp. z o. o., Wierzbówka 38, 21-200 Parczew. Jednak z uwagi na brak całości akt sprawy znak: PINB.7355/P/2/2012, które zostały przesłane do organu II instancji wraz z zażaleniem Stowarzyszenia „Nad Piwonią” na postanowienie PINB w Parczewie z dnia 28.08.2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012, którym odmówiono Stowarzyszeniu „Nad Piwonią” udziału w postępowaniu na prawach strony (w sprawie dotyczącej wydania decyzji o zatwierdzenie projektu budowlanego zamiennego w/w biogazowi w Koczergach), zawiadomiono strony o późniejszym załatwieniu sprawy – zawiadomieniem z dnia 26.06.2013 r. znak: PINB.7355/C/10/2013.

W dniu 19.01.2016 r. do tut. organu zwrócono uwierzytelnione kserokopie akt przedmiotowej sprawy wraz z oryginalnymi załącznikami w postaci zatwierdzonej projektów budowlanych zamiennych w/w biogazowi.

Po dokonanej analizie zwróconych przez organ II instancji kserokopii akt sprawy, tut. organ decyzją z dnia 22 lutego 2016 r. znak: PINB.7355/C/10/2013 odmówił uchylenia decyzji tut. organu z dnia 17.08.2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012 zatwierdzającej projekt budowlany zamienny i udzielającej pozwolenia na wznowienie robót budowlanych polegających na budowie inwestycji: biogazownia o mocy 1,2 MW, zlokalizowanej na działkach nr 409 i 410 położonych w m. Koczergi, gm. Parczew, realizowanej przez DMG sp. z o. o., Wierzbówka 38, 21-200 Parczew.

W związku z rozpatrzeniem odwołania od powyższej decyzji złożonego przez Stowarzyszenie „Nad Piwonią”, organ drugiej instancji tj. Lubelski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Lublinie w dniu 18 lipca 2016 r. wydał decyzję znak: ZOA-XV.7721.14.2016, którą utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy. Stowarzyszenie „Nad Piwonią” wniosło skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie na w/w decyzję LWINB w Lublinie. Po rozpatrzeniu powyższej skargi, WSA w Lublinie w dniu 29 listopada 2016 r. wydał wyrok o sygn. akt II SA/Lu 946/16 uchylający decyzję Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Lublinie z dnia 18 lipca 2016 r., znak:

ZOA-XV.7721.14.2016 oraz decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Parczewie z dnia 22 lutego 2016 r. znak: PINB.7355/C/10/2013 odmawiającą uchylenia wyżej przywołanej decyzji PINB w Parczewie z dnia 17 sierpnia 2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012.

W wyroku wskazano, że ponownie rozpatrując sprawę organ nadzoru budowlanego winien ustalić czy to postępowanie wymagało udziału społeczeństwa i ewentualnie uznać Stowarzyszenie „Nad Piwonią” za stronę postępowania zgodnie z przesłanką zawartą w art. 44 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U z 2016 r. poz. 353 z późniejszymi zmianami), w przypadku oceny, że przedmiotowe postępowanie wymaga udziału społeczeństwa. Sąd wskazał również, iż organy nadzoru budowlanego obu instancji uchyliły się od oceny w swoich rozstrzygnięciach zasadności podnoszonej przez stronę tj. Stowarzyszenie „Nad Piwonią” przesłanki wznowienia określonej w art. 145 § 1 pkt 4 Kpa.

Dodatkowo powyższym wyrokiem Sąd podniósł, iż organy nadzoru budowlanego dokonają ponownej wszechstronnej oceny niniejszej sprawy i w zależności od tej oceny podejmą stosowne rozstrzygnięcie, przy czym wezmą pod uwagę nieważność uchwały Rady Miejskiej w Parczewie z dnia 3 września 2010 r., nr XLVIII/299/2010, w przedmiocie zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Uwzględniając wytyczne powyższego wyroku, tut. organ ponownie dokonał analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, w wyniku której stwierdzono jak poniżej:

- odnosząc się do przesłanek wznowieniowych niniejszego postępowania administracyjnego wskazanych przez Stowarzyszenie we wniosku o wznowienie postępowania zakończonego decyzją ostateczną Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Parczewie z dnia 17.08.2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012, w przedmiocie zatwierdzenia projektu budowlanego zamiennego i udzielenia pozwolenia na wznowienie robót budowlanych polegających na budowie inwestycji: „biogazownia”, tj. art. 145 § 4 i § 5 Kpa, należy stwierdzić że organ ponownie analizując akta sprawy stwierdził, że Stowarzyszenie jako organizacja społeczna bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu prowadzonym przez tut. organ, zakończonym w/w decyzją z dnia 17.08.2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012. Zatem stwierdzono zasadność wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną, z uwagi na niezapewnienie udziału w postępowaniu Stowarzyszenia jako organizacji społecznej na prawach strony, pomimo wniesionego do tut. organu w dniu 16.08.2012 r. wniosku Stowarzyszenia z żądaniem dopuszczenia do udziału w postępowaniu na prawach strony. Z uwagi na odmowne rozpatrzenie powyższego wniosku Stowarzyszenia, domagającego się udziału w postępowaniu, po wydaniu w/w decyzji z dnia 17.08.2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012 kończącej postępowanie w sprawie budowy „biogazowni”, zgodnie z art. 145 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (jednolity tekst Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późniejszymi zmianami) należało wznowić postępowanie z uwagi na wniosek Stowarzyszenia w tym zakresie.

Natomiast analizując ponownie sprawę organ stwierdził nieistnienie nowych okoliczności faktycznych lub nowych dowodów, istniejących w dniu wydania w/w decyzji i nie znanych organowi nadzoru budowlanego wydającemu tę decyzję. W konsekwencji stwierdzono nieistnienie przesłanki określonej w art. 145 § 5 Kpa, stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną. Podnieść należy, że podnoszone przez Stowarzyszenie we wniosku o wznowienie postępowania kwestie dotyczące wymagań decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach były znane organowi, a w toku prowadzonego postępowania administracyjnego zakończonego w/w decyzją z dnia 17.08.2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012 tut. organ przeprowadzał analizę zgodności realizowanej inwestycji z decyzją Burmistrza Parczewa z dnia 2 lutego 2011 r.

znak: NPO.III.7624.12/09 określającą środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie „biogazowni”;

- przeprowadzone, w związku z pismem inwestora – DMG sp. z o. o. o wszczęciu postępowania naprawczego, z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie budowy inwestycji: „biogazownia” w skład której wchodzi: budowa budynku socjalno-biurowego z zapleczem technicznym, budynek przygotowania substratów, 2 zbiorniki hydrolizerów i 2 zbiorniki fermentacyjne, budynek separatora, plac do składowania substratów, zbiornik na wodę pofermentacyjną szt. 4 oraz waga najazdowa, agregat kogeneracyjny w kontenerze, budynek prefabrykowanej stacji transformatorowej, moduł odsiarczania biogazu, zbiornik nieczystości ciekłych, ujęcie wody, dojścia i dojazdy a także instalacje: wodociągowa, kanalizacyjna, ciepłownicza, elektryczna i technologiczna, usytuowanej na działkach nr 409 i 410 położonych w m. Koczergi, gm. Parczew, nie wymagało udziału społeczeństwa, z uwagi na brak podstaw prawnych do dokonania ponownej oceny planowanego przedsięwzięcia na środowisko. W myśl art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. c ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (jednolity tekst Dz. U. z 2016 r., poz. 353 z późniejszymi zmianami), udział społeczeństwa wymagany jest w postępowaniu w którym przeprowadzana jest ocena oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie z art. 72 ust. 1 w związku z art. 72 ust. 2 pkt 1a w/w ustawy, wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadku decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych polegających na zmianie zatwierdzonego projektu budowlanego dotyczącej:

- a) charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego, w szczególności: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji, oraz charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego,
- b) zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z tego obiektu przez osoby niepełnosprawne,
- c) charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego

- które nie spowodują zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Organ nadzoru budowlanego ponownie dokonał analizy wprowadzonych zmian przedstawionych w zatwierdzonym projekcie budowlanym zamiennym biogazowni odnosząc się do założeń projektowych zawartych w pierwotnym projekcie budowlanym zatwierdzonym decyzją Starosty Parczewskiego o pozwoleniu na budowę i uwarunkowań zawartych w poprzedzającej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Ustalono, że wprowadzono zmiany polegające na nieznacznej zmianie wymiarów zewnętrznych niektórych obiektów budowlanych wchodzących w skład inwestycji pod nazwą „biogazownia”, które w efekcie doprowadziły do zwiększenia pierwotnej całkowitej powierzchni zabudowy o 0,34 %, przy czym do obliczeń uwzględniono wskazaną w zatwierdzonym pierwotnym projekcie budowlanym powierzchnię zabudowy wynoszącą 4599,31 m² i powierzchnię zabudowy wskazaną w zatwierdzonym zamiennym projekcie zagospodarowania wynoszącą 4749,87 m² pomniejszoną o łączną powierzchnię 22 szt. studzienek technicznych dobudowanych do ścian dwóch zbiorników fermentacyjnych wynoszącą 134,75 m², które projektant wliczył do powierzchni zabudowy. Podnieść należy, że biorąc pod uwagę wyżej opisane powierzchnie zabudowy w pierwotnym i zamiennym projekcie zagospodarowania, należy stwierdzić, iż zwiększono powierzchnię zabudowy biogazowni w stosunku do pierwotnego zatwierdzonego rozwiązania o 3,27 % (uwzględniając

wliczoną w projekcie zamiennym powierzchnię studzienek technicznych przy zbiornikach fermentacyjnych do powierzchni zabudowy). Dodatkowo stwierdzono, że wprowadzone zmiany w wymiarach zewnętrznych poszczególnych obiektów budowlanych nie doprowadziły do zmiany mogącej mieć wpływ na uwarunkowania dotyczące ochrony środowiska zawarte w wydanej decyzji Burmistrza Parczewa z dnia 02.02.2011 r. znak: NPO.III.7642.12/09 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie przedmiotowej biogazowni. Organ uznał, iż dokonane zmiany polegające na zwiększeniu powierzchni zabudowy na powyżej opisanym poziomie w świetle obecnie obowiązujących przepisów ustawy Prawo budowlane, a w szczególności brzmienia art. 36a, przy mniej skomplikowanych inwestycjach nie wymagających uzgodnień można traktować jako zmiany nie dające podstawy do stwierdzenia iż stanowią one istotne odstępnie. Bowiem jak wskazuje art. 36a ust. 5a tej ustawy, nie jest istotnym odstępniem od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę zmiana wysokości, szerokości lub długości obiektu budowlanego, jeżeli odstępnie łącznie spełnia warunki opisane w pkt 1÷4, w tym warunek określony pkt 1, który brzmi: „nie przekracza 2 % wysokości, szerokości lub długości obiektu budowlanego określonych w projekcie budowlanym”. W konsekwencji można wywieść twierdzenie, że w świetle obecnie obowiązujących przepisów ustawy Prawo budowlane ustawodawca dopuszcza zmiany wymiarów obiektów budowlanych nie przekraczające 2 % pierwotnych wymiarów, co umożliwia zmianę charakterystycznych parametrów technicznych obiektu budowlanego, w tym powierzchni zabudowy nie przekraczającą 4,04 % powierzchni pierwotnej. W konsekwencji należy stwierdzić, że wprowadzone zmiany w toku budowy biogazowni nie doprowadziły do zwiększenia powierzchni zabudowy powyżej obecnie dopuszczalnej wielkości zwiększenia nie przekraczającego 4,04 %, przez co należy uznać że powierzchnia zabudowy została zwiększona nieznacznie, w sposób dopuszczalny obecnie obowiązującymi przepisami ustawy Prawo budowlane.

Natomiast wyjaśnić należy, że wprowadzone zmiany w zakresie usytuowania obiektów biogazowni takich jak: plac składowania substratów i zbiorniki na wodę pofermentacyjną polegały na zwiększeniu odległości usytuowania tych obiektów od sąsiedniej działki nr 408. W konsekwencji organ uznał, iż zmienione usytuowanie tych obiektów nie wpłynęło na pogorszenie oddziaływania biogazowni na sąsiednie nieruchomości, a tym samym nie ma wpływu na zmianę uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zauważyć należy, że plac do składowania substratów został usytuowany w odległości 5,00 m od granicy z działką nr 408, a zbiorniki na wodę pofermentacyjną – w odległości 5,50 m od tej granicy, gdy pierwotny projekt budowlany zatwierdzony przez Starostę Parczewskiego decyzją o pozwoleniu na budowę wskazywał odległość usytuowania placu do składowania substratów w odległości 3,00 m od granicy z działką nr 408, a zbiorników na wodę pofermentacyjną w odległości 5,00 m od tej granicy. W konsekwencji organ uznał, iż zmienione usytuowanie tych obiektów nie wpłynęło na pogorszenie oddziaływania biogazowni na sąsiednie nieruchomości, a tym samym nie ma wpływu na zmianę uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Pozostałe stwierdzone zmiany, w stosunku do pierwotnego projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o pozwoleniu na budowę, dotyczą rozwiązań konstrukcyjnych bądź materiałowych niektórych obiektów budowlanych biogazowni, niemających żadnego wpływu na parametry użytkowe tych obiektów i nie zmieniają uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Podnieść należy, że moc projektowanej biogazowni określona została zarówno w projekcie pierwotnym, jak i projekcie zamiennym jako biogazownia o mocy 1,2 MW, co potwierdza że parametry techniczne w zakresie mocy biogazowni nie zostały zmienione.

Uwzględniając stwierdzony zakres wprowadzonych zmian istotnych w toku budowy w/w biogazowi, **tut. organ stwierdził, iż wprowadzone zmiany w stosunku do przyjętych pierwotnych rozwiązań projektowych nie spowodowały zmiany uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.**

Nadmienie, iż brzmienie powyżej przywołanego przepisu art. 72 ust. 2 pkt 1a w czasie rozpatrywania sprawy budowy przedmiotowej biogazowi i wydania przez tut. organ w dniu 17.08.2012 r. decyzji znak: PINB.7355/P/2/2012, zatwierdzającą projekt budowlany zamienny i udzielającą pozwolenia na wznowienie robót budowlanych polegających na budowie inwestycji: biogazownia o mocy 1,2 MW, zlokalizowanej na działkach nr 409 i 410 położonych w m. Koczergi, gm. Parczew, realizowanej przez DMG sp. z o. o., Wierzbówka 38, 21-200 Parczew, nie ma wpływu na stwierdzenie przez organ że wprowadzone zmiany istotne w toku budowy biogazowi nie zmieniły uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

- w odniesieniu do podniesionych zarzutów Stowarzyszenia dotyczących odstępień od wymogów decyzji środowiskowej, tut. organ ponownie przeanalizował zawarte w decyzji Burmistrza Parczewa z dnia 2 lutego 2011 r. znak: NPO.III.7624.12/09 określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie „biogazowni” wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym, wymienione w pkt III tej decyzji. Analiza wykazała, że wszystkie wymagania określone w tej decyzji zostały spełnione przez zarówno projekt budowlany zatwierdzony decyzją o pozwoleniu na budowę, jak i przedłożony w tut. organie do zatwierdzenia projekt budowlany zamienny. Organ stwierdził, że w zaprojektowanej „biogazowni” zastosowano:
  - szczelne zbiorniki i rozwiązania pozwalające na pełną ochronę wód podziemnych i powierzchniowych przed ewentualnym ich zanieczyszczeniem, takie jak instalacje kanalizacji deszczowej z piaskownikiem i separatorem, technologicznej, kanalizacyjnej,
  - rozwiązania pozwalające na wykorzystanie w procesie technologicznym wód ociekowych, pofermentacyjnych i opadowych, poprzez ponowne wykorzystanie w procesie technologicznym części wód powstałych w tym procesie oraz wykorzystanie w procesie technologicznym wód deszczowych z powierzchni sektorów składowania substratów,
  - automatycznie załączający się awaryjny system spalania biogazu (pochodnia) w instalacji biogazu, celem uniknięcia emisji metanu do atmosfery poprzez zastosowanie pochodni biogazu o wydajności maksymalnej 500 Nm³/h, stanowiącej urządzenie w pełni automatyczne (bezobsługowe), umożliwiające spalanie nadmiaru produkowanego i ujmowanego biogazu,
  - szczelne, zamknięte komory fermentacyjne i zbiorniki na ciecz pofermentacyjną w celu ograniczenia emisji odorów. Wyjaśnić należy, że w decyzji środowiskowej sformułowano jedynie obowiązek zaprojektowania i wykonania szczelnych, zamkniętych komór fermentacyjnych, a także zaprojektowania i wykonania zbiorników na ciecz pofermentacyjną, co zostało spełnione. Powyższa decyzja nie obligowała do zaprojektowania i wykonania zamknięcia zbiorników na ciecz pofermentacyjną.
  - rozwiązania gwarantujące odsiarczanie biogazu do poziomu nie przekraczającego stężeń siarkowodoru wynoszącego 270 ppm w 1 m³ biogazu – zastosowano kontener odsiarczania biogazu typu SFA II – 02 firmy SiGa-Tech, pracujący w systemie Sulfax, zapewniający stężenia siarkowodoru na odpływie tj. w biogazie oczyszczonym na poziomie mniejszym niż 100 ppm.

W konsekwencji należało uznać, że zaprojektowana „biogazownia” spełnia wymagania decyzji środowiskowej. Podnieść należy, że z uwagi na brak odzwierciedlenia w przepisach wymagań co do odorów, tut. organ nie może odnieść się do wymogu wyżej przywołanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, dotyczącego zaplanowania

miejsca magazynowania surowca i pofermentu w takiej odległości od granicy terenu biogazowni, która będzie gwarantowała brak uciążliwości odorowych poza granicami inwestycji. Pozostałe kwestie dotyczące hałasu, czasu magazynowania odpadów pofermentacyjnych związane są z technologią biogazowni i zależą od warunków jej użytkowania, które nie podlegają ocenie przez organ nadzoru budowlanego, a mieszczą się w zakresie kompetencji innych organów kontrolnych, takich jak np. ochrona środowiska. Ponadto zauważyć należy, że powyższa decyzja określająca środowiskowe uwarunkowania wskazuje w sposób jednoznaczny na jakich nieruchomościach przewiduje się realizację biogazowni o mocy 1,2 MW, określając że planowana inwestycja przewidziana jest do realizacji na działkach oznaczonych numerami geodezyjnymi 409 i 410 położonych w miejscowości Koczergi, gm. Parczew, a planowane przedsięwzięcie zostało pozytywnie uzgodnione przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Parczewie i Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Lublinie. Dodatkowo wyjaśnić należy, iż organy nadzoru budowlanego nie oceniają spełnienia wymagań przez przedmiotową „biogazownię” dotyczących warunków użytkowych na które ma wpływ proces technologiczny jaki zachodzi w przedmiotowym obiekcie. Podnoszone przez Stowarzyszenie kwestie dotyczące realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia w aspekcie jakości powietrza, klimatu akustycznego, rozwiązań technologicznych nie podlegają ocenie przez tut. organ nadzoru budowlanego, gdyż nie mieszczą się w zakresie zadań i kompetencji organów nadzoru budowlanego;

- decyzja zatwierdzająca projekt budowlany zamienny i udzielająca pozwolenia na wznowienie robót budowlanych polegających na budowie przedmiotowej „biogazowni” wydana została przez tut. organ w oparciu o art. 51 ust. 4 ustawy Prawo budowlane, który obliгуje organ do badania zgodności z prawem zakresu wprowadzonych zmian istotnych i nie upoważnia do dokonywania analizy zgodności z prawem uprzednio wydanego pozwolenia na budowę przedmiotowej inwestycji. Wyjaśnić należy, że warunki decyzji środowiskowej były przedmiotem oceny przez organ administracji architektoniczno-budowlanej tj. Starostę Parczewskiego w postępowaniu administracyjnym zakończonym decyzją o pozwoleniu na budowę z dnia 29 marca 2011 r. znak: AZ.VII.6740.67.2011 (decyzja nr 67/11), wobec której nie przeprowadzono postępowania w sprawie stwierdzenia jej nieważności i nie przeprowadzono postępowania wznowieniowego. Zatem należy uznać, iż sprawa środowiskowych uwarunkowań realizacji przedmiotowej „biogazowni” stanowiła zagadnienie wstępne poprzedzające decyzję udzielającą pozwolenia na budowę i została uwzględniona w zakończonym postępowaniu w sprawie udzielonego pozwolenia na budowę powyżej przywołana decyzją Starosty Parczewskiego z dnia 29 marca 2011 r. znak: AZ.VII.6740.67.2011 (decyzja nr 67/11). Wskazać należy, że w prowadzonym przez organ nadzoru budowlanego postępowaniu w sprawie budowy przedmiotowej „biogazowni” z istotnymi odstępzeniami, nie ma zastosowania art. 35 ust. 1 ustawy Prawo budowlane, wskazujący jaki zakres jest sprawdzany przez organ przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego. Bowiem powyższy przepis art. 35 ust. 1 prawa budowlanego ma zastosowanie przy sprawach udzielania pozwoleń na budowę przez organy administracji architektoniczno budowlanej. Powyższe potwierdzają dalsze przepisy tej ustawy tj. art. 83 ust. 1, określający właściwości powiatowego inspektora nadzoru budowlanego, jako organu pierwszej instancji. W powyższym przepisie brak jest wskazania, iż do organu nadzoru budowlanego należą zadania i kompetencje, o których mowa w art. 35 ust. 1. Zwrócić należy uwagę, że ustawodawca w końcowej części art. 51 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo budowlane zastrzega, iż „przepisy dotyczące projektu budowlanego stosuje się odpowiednio do zakresu tych zmian”. Stwierdzić zatem należy, że decyzja o wznowieniu robót budowlanych nie może być utożsamiana z nową decyzją o pozwoleniu na budowę, skoro jej zadaniem jest legalizacja robót budowlanych

w zakresie, w jakim inwestor istotnie odstąpił od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę. Oznacza to, że **podstawą wydania decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego zamiennego jest ocena zgodności z prawem jedynie istotnego odstępstwa**. Powyższe stanowisko zostało przedstawione w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 stycznia 2012 r. sygn. akt. II OSK 2111/10 i z dnia 2 lutego 2017 r. sygn. akt. II OSK 1251/15.

Dodatkowo wyjaśnić należy, że obecne brzmienie art. 35 ust. 1 ustawy Prawo budowlane jasno wskazuje, że w uprzednio obowiązującym stanie prawnym (przed zmianą ustawy Prawo budowlane opublikowaną w Dz. U. z 2016 r., poz. 2255) użyte w treści tego przepisu sformułowanie „właściwy organ” zastępuje się wyrazami „organ administracji architektoniczno-budowlanej”. Co dodatkowo potwierdza słuszność przyjętego przez tut. organ stanowiska dotyczącego zakresu objętego sprawdzeniem przed wydaniem decyzji zatwierdzającej projekt budowlany zamienny;

- organ stwierdził, iż **prowadzone z urzędu postępowanie administracyjne zakończone w/w decyzją z dnia 17.08.2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012 zatwierdzającą projekt budowlany zamienny i udzielającą pozwolenia na wznowienie robót budowlanych przy budowie biogazowni nie wymagało wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a tym samym nie stanowiło postępowania administracyjnego wymagającego udziału społeczeństwa**. Wyjaśnić należy, że wprowadzając organ, po złożeniu przez inwestora projektu budowlanego zamiennego do zatwierdzenia, podjął działania w kierunku zapewnienia udziału społeczeństwa w prowadzonym postępowaniu poprzez podanie do publicznej wiadomości informacji o złożeniu w/w wniosku DMG sp. z o. o. i możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją oraz składaniu uwag i wniosków, to jednak takie działanie organu nie było wymagane przepisami, przez co należy uznać, iż nie stanowiło podstawy do przyjęcia, że postępowanie naprawcze prowadzone przez organ nadzoru budowlanego wymagało udziału społeczeństwa. Podnieść należy, że tut. organ postanowieniem z dnia 07.08.2015 r. znak: PINB.7355/P/2/2012, na podstawie art. 31 § 2 Kpa, dopuścił Stowarzyszenie „Nad Piwonią” do udziału w postępowaniu na prawach strony w sprawie dotyczącej wydania decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego zamiennego i udzielenia pozwolenia na wznowienie robót budowlanych polegających na budowie przedmiotowej „biogazowni”. Zatem zauważyć należy, że organ nadzoru budowlanego nie dopuścił Stowarzyszenia do udziału w postępowaniu w oparciu o art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, który nie ma zastosowania w sprawie budowy z odstępstwami biogazowi, stanowiącej postępowanie nie wymagające udziału społeczeństwa. Wyjaśniam, iż **Stowarzyszenie zostało dopuszczone do udziału w postępowaniu**, w oparciu o przepisy ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, z uwagi na swoje cele statutowe **jako organizacja społeczna**, a nie jako organizacja ekologiczna, jak jest to wymagane przy postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, na co wskazuje w/w art. 44 ust. 1 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Dopuszczenie przez tut. organ Stowarzyszenia do udziału w postępowaniu na prawach strony było uzasadnione celami statutowymi tej organizacji oraz względami interesu społecznego;
- Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 22 lipca 2014 r., sygn. akt. II SA/Lu 369/13 stwierdził nieważność uchwały Rady Miejskiej w Parczewie z dnia 3 września 2010 r. nr XLVIII/299/2010 w przedmiocie zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, zezwalającej na realizację biogazowni w miejscowości Koczergi. Obecne obowiązujące ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zatwierdzone pierwotną Uchwałą nr XI/57/2003 Rady Miejskiej

w Parczewie z dnia 7 listopada 2003 r., ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego nr 203, przeznaczając teren na której została zrealizowana przedmiotowa „biogazownia” obejmujący działki nr 409 i 410 położone w m. Koczergi pod tereny rolne bez prawa zabudowy. Obecne zapisy planu dla tego terenu wskazują, iż na terenach upraw polowych i upraw ogrodniczych wyklucza się lokalizację nowych obiektów i urządzeń budowlanych poza istniejącymi siedliskami rolnymi z wyłączeniem dróg i urządzeń infrastruktury technicznej, ale jednocześnie dopuszczają lokalizację nowych obiektów związanych ze specjalistyczną produkcją rolną. Jednak podnieść należy, że przedmiotowa „biogazownia” została zrealizowana w sposób zgodny z ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obowiązującego w okresie ubiegania się inwestora o pozwolenie na budowę, dopuszczającego możliwość realizacji takiej inwestycji, a także obowiązującego w czasie prowadzonego postępowania naprawczego przez organ nadzoru budowlanego. Wskazać należy, że prowadzone przez tut. organ postępowanie wznowieniowe dotyczy postępowania naprawczego prowadzonego przez organ nadzoru budowlanego, zakończonego decyzją zatwierdzającą projekt budowlany zamienny, wydaną na podstawie art. 51 ust. 4 ustawy Prawo budowlane. Zwrócić również należy uwagę, że podjęte z wniosku Stowarzyszenia „Nad Pivonią” przez tut. organ postępowanie wznowieniowe nie zostało podjęte w związku z uchynieniem zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (zezwalającej na realizację biogazowni w miejscowości Koczergi), a zakres tego postępowania został wskazany przez wnioskodawców poprzez wskazanie przesłanek określonych w art. 145 § 1 pkt 4 i 5 Kpa (tj. strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu, wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który wydał decyzję). Zatem ponownie analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy organ uwzględnił i przyjął przy rozstrzygnięciu zasadę ogólnej trwałości decyzji wyrażoną w art. 16 Kpa, który wskazuje, że uchylenie lub zmiana decyzji ostatecznych, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w kodeksie lub ustawach szczególnych. W konsekwencji stwierdzono, iż samo wyeliminowanie z obrotu prawnego ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, na podstawie których inwestor uzyskał pozwolenie na budowę a w późniejszym czasie w oparciu o które to ustalenia organ nadzoru budowlanego przeprowadził postępowanie naprawcze, nie może stanowić podstawy do uchynienia decyzji zatwierdzającej projekt budowlany zamienny w prowadzonym postępowaniu wznowieniowym.

Uwzględniając powyższe ustalenia organ stwierdził, iż właściwie przeprowadzono postępowanie administracyjne w przedmiocie zatwierdzenia projektu budowlanego zamiennego biogazowi, co stanowi o braku podstaw do wzruszenia decyzji kończącej to postępowanie zgodnie z wnioskiem Stowarzyszenia.

Wyjaśnić należy, że zgodnie z art. 151 § 1 przywołanej na wstępie ustawy Kpa, organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której:

- 1) odmawia uchynienia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchynienia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b albo
- 2) uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchynienia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy organ stwierdził brak podstaw do uchynienia wskazanej decyzji ostatecznej z dnia 17.08.2012 r. znak: PINB.7355/P/2/2012, zatwierdzającej projekt budowlany zamienny i udzielającej pozwolenia na wznowienie robót budowlanych polegających na budowie biogazowi.

Jednocześnie wyjaśniam iż organ rozpatrują przedmiotowy wniosek Stowarzyszenia z dnia 22.05.2013 r. uznał brak konieczności wstrzymania na żądanie wnioskodawcy wykonania w/w decyzji, gdyż żądanie wstrzymania decyzji zatwierdzającej projekt budowlany zamienny i udzielającej pozwolenia na wznowienie robót budowlanych było bezprzedmiotowe na etapie złożonego wniosku, z uwagi na zakończenie budowy przedmiotowej biogazowni i uzyskanie przez inwestora decyzji o pozwoleniu na jej użytkowanie z dnia 31.08.2012 r. znak: PINB.7353/187/12.

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Lublinie za moim pośrednictwem w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji.

Z up. Powiatowego Inspektora
Nadzoru Budowlanego
w Parczewie
ekspert nadzoru budowlanego
mgr inż. Justyna Cur

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie „Nad Piwonia” Koczergi 53A, 21-200 Parczew
2. radca prawny [REDACTED] – pełnomocnik DMG sp. z o. o. Wierzbówka 38, 21-200 Parczew
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]
5. Starosta Parczewski
6. a/a